

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6XECdo/1/2017
Identifikačné číslo spisu:	8303899670
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Danica Kočičková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8303899670.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávnenej POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná ako konateľ advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti povinnej D. U., bývajúcej v H., H. X, o vymoženie 513,51 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 18Er/158/2003, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. augusta 2012 sp. zn. 10CoE/15/2012, takto

rozhodol:

- I. Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie o d m i e t a.
- III. Povinnej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „exekučný súd“) poveril 8. septembra 2003 súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 513,51 eur s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bola Notárska zápisnica z 25. apríla 2003 č. N 1530/2003, Nz 30925/2003 (ďalej len „notárska zápisnica“).

2. Uznesením z 19. decembra 2011 č. k. 18Er/158/2003-41 vyhlásil exekučný súd exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodnutie o trovách exekúcie si vymienil na čas po právoplatnosti predmetného rozhodnutia. Mal preukázané, že notársku zápisnicu za povinnú podpísal F., ktorý konal na základe substitučnej plnej moci udelennej mu splnomocneným advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom 6. februára 2003, a to na základe plnomocenstva obsiahnutého v Zmluve o úvere č. XXXXXXXX uzatvorenej 12. februára 2003. Uvedený substitučne splnomocnený zástupca povinnej (Mgr. Martin Paiček) v notárskej zápisnici uznal dlh voči oprávnenej a zároveň v prípade jeho nesplnenia súhlasil s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Exekučný súd považoval plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi, ktorý ďalej substitučne splnomocnil Mgr. Martina Paička za neplatné,

pretože povinná sa vopred vzdala práva na uznanie, prípadne neuznanie dlhu v čase, kedy dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška. Poukázal aj na rozpor záujmov povinnej a ňou splnomocneného zástupcu, pretože povinná nemala možnosť jeho výberu. Na základe týchto skutočností považoval notársku zápisnicu za nevykonateľný exekučný titul.

3. Proti uvedenému uzneseniu exekučného súdu podala oprávnená odvolanie. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. augusta 2012 sp. zn. 10CoE/15/2012 o odvolaní oprávnenej rozhodol tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o zastavení exekúcie potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou [§ 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“)]. Stotožnil sa so záverom exekučného súdu, že plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi povinnou priamo v zmluve o úvere je neplatným právnym úkonom pre rozpor medzi záujmami povinnej a záujmami ňou splnomocneného zástupcu. Notárska zápisnica preto nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti a nemôže byť spôsobilým exekučným titulom.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, b/, d/ a f/ O. s. p. (t. j., že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolaiteľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 6/2013, 6 ECdo 11/2013, 1 ECdo 35/2013, 2 ECdo 12/2013, 3 ECdo 199/2013, 4 ECdo 111/2013, 5 ECdo 238/2013, 7 ECdo 34/2013, 8 ECdo 8/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k

odmietnutiu dovolania) v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

9. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p., tak že povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože povinnej žiadne trovy dovolacieho konania preukázateľné nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.